

מ"ת 15842/02/21 - מדינת ישראל נגד חסן אזברגה, מוחמד אזברגה, עומר אזברגה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 15842-02-21 מדינת ישראל נ' אזברגה (עציר) ואח'
מ"ת 28617-03-21 שם תיק ללא שמות חסויים

בפני	כבוד השופט עמית מיכלס
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. 2. 3. חסן אזברגה 4. מוחמד אזברגה 5. עומר אזברגה (עציר)

בשם המבקשת: עו"ד שרה טל
בשם משיב 3: עו"ד אסתר בר ציון
בשם משיב 4: עו"ד אריאל פיצ'וטקה
בשם משיב 5: עו"ד שאדי כבהא
החלטה (משיבים 3-5)

1. לפניי בקשה (בלתי כתובה) לעיון חוזר בהחלטת בית משפט זה מיום 23.11.2021 (השופט ע' דרואן-גמליאל), במסגרתה נעצרו המשיבים 3-5 (להלן: המשיבים) עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. תולדה של הבקשה בהחלטת בית המשפט העליון מיום 31.7.2022 (השופט ד' ברק-ארז), שדן בבקשה רביעית של המבקשת להארכת מעצרים של המשיבים מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 בתפ"ח 15815-02-21, המתנהל בימים אלו בבית משפט זה (להלן: החלטת בית המשפט העליון).

2. אזכיר, כי נגד המשיבים וארבעה נאשמים נוספים הוגש כתב אישום חמור המייחס להם עבירות רבות, ובהן רצח בנסיבות מחמירות בצוותא, לפי סעיפים 301א(1), (9) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק); ניסיון רצח בצוותא, (ריבוי עבירות) לפי סעיפים 305(1) ו-29 לחוק; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335א(1)-(2) לחוק; נשיאת נשק ותחמושת בצוותא, לפי סעיפים 144ב(1) ו-29 לחוק; השמדת ראיה בצוותא, לפי סעיפים 242 ו-29 לחוק; שיבוש מהלכי משפט בצוותא, לפי סעיפים 244 ו-29 לחוק. נוסף על כך יוחסו למשיב 5 עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק ומעשי פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338א(1) לחוק.

3. נסיבות האירוע פורטו בהחלטות קודמות, לרבות בהחלטת בית המשפט העליון, ועל כן אציין בתמצית את עיקרי הדברים בלבד. ביום הירצחו של אביהם של משיבים 1 ו-2, התארגנו המשיבים, יתר הנאשמים ואנשים נוספים (להלן: החבורה) במטרה להמית את אחד מבני משפחת צעלוק, זאת על רקע חשדם שאחד מבני המשפחה רצח את האבא, על רקע סכסוך בין שתי המשפחות. לצורך מימוש נקמת הדם הצטיידו אנשי החבורה בלפחות שני אקדחים עם

תחמושת תואמת. אותה עת עשו בני משפחת צעלוק את דרכם אל מחוץ לעיר לוד, כשהם מלווים על ידי כוח משטרה (להלן: השיירה). עם יציאתה של השיירה לדרך מהעיר לוד, פחות מארבע שעות לאחר רצח האב, החלה החבורה לעקוב אחר השיירה, כשהיא מסתייעת בארבעה כלי רכב, שבאחד מהם נסע משיב 5 ובאחר נסעו משיבים 3 ו-4 יחד עם משיב 2. משיב 5 ארב לשיירה באזור צומת גינתון ודיווח על נסיעת השיירה לכיוון כביש 6. בשלב זה ניסה משיב 5 להתקרב לשיירה ועורר את חשדם של השוטרים, שמיהרו להקים חסימה בכביש לצורך בדיקת הרכב. משהבחין משיב 5 בשוטרים, נמלט מהמקום, והניידות עזבו את השיירה ונסעו בעקבותיו. משהגיע משיב 5 לעיר לוד כשהוא נוהג ברכב, החל מרדף אחריו, עד שהגיע למתחם משפחת אזברגה. בשלב זה, לאחר שהשוטרים עקבו את משיב 5, הגיע המון למקום, תקף את השוטרים, מילט את משיב 5 מהמקום והצית את הרכב בו נהג.

עם עליית השיירה לכביש 6, האיצו שלושת כלי הרכב האחרים את מהירות נסיעתם לכיוון השיירה, וכאשר הגיעו אליה, האטו את מהירות נסיעתם, נצמדו לכלי הרכב של בני משפחת צעלוק, ניגחו אותם, ירו מאחד מכלי הרכב לפחות 13 כדורים ובכך גרמו למותו של עמר אבו צעלוק, שהיה קטין כבן 15, ולחבלה חמורה של בן משפחה אחר. לאחר ביצוע הירי, נמלטה החבורה לקלנסואה, שם הציתו את אחד מכלי הרכב ממנו בוצע הירי וחזרו ללוד בכלי הרכב הנותרים.

4. בשל הימשכות מעצרם של המשיבים פנתה, כאמור, המבקשת לבית המשפט העליון בבקשה רביעית להארכת מעצרם, ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים נמצא כי יש מקום להפנות את המשיבים לשירות המבחן לצורך קבלת תסקירי מעצר. כבר עתה ניתן לומר ששירות המבחן לא המליץ לשחרר מי מהמשיבים או להעבירם למעצר באיזוק אלקטרוני. לבקשת ב"כ המשיבים התקיים לפני דיון ביום 20.9.2022, במסגרתו תקפו את המלצות שירות המבחן וביקשו להורות על שחרורם של המשיבים חרף ההמלצות השליליות, לחילופין על העברתם להמשך מעצר באיזוק, ולחלופי חילופין להפנותם בשנית לשירות המבחן לצורך קבלת תסקירים משלימים.

5. טרם נפנה לבחון בפירוט את טיעוני ב"כ המשיבים ואת התסקירים שהוגשו בעניינם, נזכיר מושכלות יסוד בכל הנוגע לתסקירי שירות המבחן. המשיבים מואשמים בעבירות האלימות החמורות ביותר בספר החוקים, בסופם קיפד קטין את חייו ואדם אחר נפצע באורח קשה. במהלך האירוע נעשה שימוש בנשק חם, גם אם לא על ידי המשיבים עצמם, ושלושת כלי הרכב, לרבות רכבם של המשיבים 3 ו-4 ניגחו את רכב הקורבנות במהלך נסיעה בכביש 6. נסיבות האירוע מצביעות אם כן לא רק על תכנון מוקדם, אלא גם על תעוזה מיוחדת שנדרשה מכלל המעורבים באירוע, בין אם היו ה"יורים" ובין אם תרמו את תרומתם לתוצאה הקטלנית בדרך אחרת.

בנסיבות אלו אין חולק שקמה נגד המשיבים, המואשמים כמבצעים בצוותא של כלל העבירות, חזקת מסוכנות, כאמור בסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בנוסף לחזקה זו, מתווספים למשיבים אף אישומים של השמדת ראיה ושיבוש הליכים בצוותא ולמשיב 5 הפרעה לשוטר ומעשה פזיזות ורשלנות. כאשר עסקינן בעבירות בעלי רמת חומרה מופלגת, כפי המקרה שלפנינו, נקבע כי רק בהתקיים טעמים מיוחדים ניתן יהיה להעביר נאשם למעצר באיזוק אלקטרוני או לשחררו לחלופת מעצר, כאשר הנטל להוכחת אותם טעמים מיוחדים מוטל על כתפי הנאשם [בש"פ 248/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-26 (22.2020); בש"פ 6210/22 מדינת ישראל נ' פלוני (18.9.2022) (להלן: עניין פלוני)].

6. אשר לאופי החלופה קבע השופט א' שטיין בעניין פלוני (פסקה 12) שעל הנאשם יהיה להצביע על "מסגרת הדוקה שבכוחה לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור ולהליך הפלילי כמי שעלול לנצל את הימצאותו מחוץ לכלא כדי לבצע עבירות נוספות, לשבש מהלכי משפטו או להימלט מאימת הדין", כאשר "ברגיל, מסגרת כאמור צריך שתאושר ותומלץ על ידי שירות המבחן בתסקיר מעצר...".

אשר לאופי ההמלצה נקבע (פסקה 13):

"חשוב להדגיש כי כדי שהנאשם ימצא ראוי לחלופת מעצר, המלצתו של שירות המבחן, אשר באה לתמוך בחלופה, חייבת להיות חד-משמעית, נטולת סייגים, ונקיה מספקות - כפי שנאמר, "ברי ושמה, ברי עדיף" (ראו: בש"פ 248/20, בפסקה 19). בכגון דא נדרש תסקיר מעצר עם ממצאים פוזיטיביים ברורים אשר מדברים בזכותו של הנאשם, בזכותה של חלופת מעצר כמסגרת שאמורה לאיין את מסוכנותו, וכן בזכותם של מפקחי הנאשם אשר אמורים להבטיח שהמסגרת תקויים ללא תקלות ולא תופר. באין ממצאים כאמור, לא יעלה בידי הנאשם להרים את הנטל שמוטל עליו; וכפי שכבר הזדמן לי לקבוע "ביקורת על שירות המבחן שלא סיפק ממצאים כאמור וטענות נגד החלטת בית המשפט ביחס לאמינותם של אלו שאמורים היו לפקח על הנאשם במקרה של שחרורו מבית המעצר, אינן יכולות לשמש תחליף לממצאים הפוזיטיביים הדרושים." (ראו: בש"פ 1230/20, בפסקה 10).

(ההדגשות הוספו - ע'מ')

7. מעמדו המיוחד של שירות המבחן, המשמש לא פעם כידו הארוכה של בית המשפט לצורך הערכת מסוכנותם של נאשמים, נקבע אף הוא באין ספור החלטות, כאשר, ככלל, נקבע שעל אף שהפוסק האחרון בהחלטת השחרור הוא בית המשפט, שאינו כפוף להמלצות שירות המבחן, הרי שלצורך סטייה מהמלצה השוללת אפשרות שחרור, נדרשים טעמים "כבדי משקל" [ראו מיני רבים: בש"פ 2306/19 אבו עואד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.4.2019); בש"פ 10162/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (3.1.2018); בש"פ 3150/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (12.5.2015)].

8. נפנה עתה לבחון האם קיימים טעמים שכאלו בעניינם של מי מהמשיבים.

משיב 3

9. ב"כ משיב 3 הפנתה לכך שבהחלטת המעצר המקורית נדחתה בקשת המשיבים לקבלת תסקיר, החלטה עליה לא הוגש ערר, ולהסכמת המשיבים להארכת מעצרו ב-3 הבקשות הראשונות שהוגשו לבית המשפט העליון. לגישתה, השופטת ברק-ארז הייתה ערה לנסיבות החמורות של תיק זה, לרבות קיומו של סכסוך פעיל, ועל אף האמור מצאה להפנות את משיבים 3-5 לשירות המבחן. עוד ציינה כי משיב 3 נעדר עבר פלילי, למעט עבירה על חוק מע"מ. אשר לחלקו של המשיב, התייחסה לכך שהמשיב עצמו לא אחז בנשק והירי לא בוצע מהרכב בו ישב. טענות נוספות נגעו לראיות שעלו במהלך הליך ההוכחות. כבר עתה אומר כי משלא הוגשה כל בקשה בכתב לעיון חוזר, לא כל שכן בקשה

עמוד 3

המבוססת על כרסום שחל בראיות התביעה, וממילא לא נתבקשה תגובת המבקשת לטענות אלו, לא מצאתי להתייחס אליהן במסגרת החלטתי זו. עוד הלינה ב"כ משיב 3 על כך שקצינת המבחן לא בחנה את תפקודו של המשיב בכלא, או את מצבו הנפשי ולא התייחסה לאפשרות של איזוק אלקטרוני. לבסוף הלינה על כך שכל המפקחים שהוצעו נפסלו, על אף שהם נעדרי עבר פלילי ועל אף שהביעו נכונותם לפקח על המשיב.

10. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני ב"כ משיב 3 לא מצאתי כי מסקנת שירות המבחן בתסקיר מיום 18.9.2022 אינה סבירה או שהתקבלה על סמך נתונים חסרים. כאמור, מדובר בתסקיר מעצר ראשון, ובצדק ציין שירות המבחן את הרקע למעצרו של המשיב. המשיב בן 30, רווק, ובשנים האחרונות עבד כרציפות בחברת כוח אדם והסעת עובדים שבבעלותו. תסקיר שירות המבחן התבסס, בין היתר, על שיחה עם משיב 3, ונמצא כי המשיב התמקד בהצגת חלקיו המתפקדים, הביע תסכול ממעצרו הממושך ובפגיעה בעסק שבבעלותו, שלל התנהגות אלימה מצדו בכלל ובמסגרת המיוחס לו בכתב האישום בפרט, שלל קיומם של מצבי סיכון אפשריים במסגרת הסכסוך בין המשפחות, וטען כי הוא או מי מבני משפחתו הקרובה אינם קשורים ישירות לסכסוך. עוד נמצא שהמשיב מחזיק בעמדות המאפשרות שימוש באלימות, והיעדר התייחסות עניינית מצדו למצבו. במצב דברים זה העריך שירות המבחן שקיים סיכון גבוהה מצד המשיב להישנות התנהגות אלימה מצדו, שרמת חומרתה צפויה להיות גבוהה אף היא. שירות המבחן נימק כי להערכתו "הסיכון במצבו של המשיב ממוקד בסכסוך וקשור באופן ישיר לעמדותיו וככל הנראה גם למחויבותו המשפחתית...". עמדותיו של המשיב נלמדו משיחה בלתי אמצעית שהתקיימה עמו במקום מעצרו, ולא רק על נתונים שהיו נכונים ערב הגשת כתב האישום.

המשיב מסר אמנם כי הוא השתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שב"ס, אולם נוכח העמדות שהביע בפני קצינת המבחן, לא מצאתי כי נפל פגם בכך ששירות המבחן לא העמיק חקר בנקודה זו אל מול גורמי שב"ס.

11. על אף שניתן היה להסתפק במסקנה זו כדי לשלול אפשרות לחלופת מעצר, אציין שלא מצאתי שנפל פגם אף במסקנת שירות המבחן לפסול את המפקחים המוצעים. שלושה מבין המפקחים המוצעים, הם בני משפחתו של המשיב, לגביהם נמצא שבלט ניסיונם לצמצם מהבעייתיות בסכסוך או בהתנהגותו של המשיב שהובילה למעצרו או למוקדי סיכון. אשר לגיסתו של המשיב ומכרה שלו, נמצא כי מעורבותו בחייו של המשיב מצומצמת, וכי לתפיסתו, על אף אופי העבירות בגין נעצר, לא נשקף ממנו כל סיכון. בשל העדר ההכרה מצדן לסיכון אפשרי במצבו של המשיב, והקושי להגמיש עמדותיהן כלפיו לאחר שנחשפו למעשיו, נמצאו השתיים כמי שלא יוכלו לצמצם את רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת ממנו.

במאמר מוסגר ובבחינת למעלה מן הצורך, אציין שעל אף ניסיונו של משיב 3 להציג עצמו כאדם נורמטיבי נעדר עבר פלילי שמקור פרנסתו נפגע, לא ניתן להתעלם מהרשעתו בעבר הרחוק בעבירה על חוק מע"מ, שעל אף שאינה רלוונטית כלל ועיקר לענייננו, הרי שהמשיב ריצה בעטיה עונש מאסר בפועל. מכאן, שהמשיב מבין היטב את ההשלכות הנובעות מביצוע עבירות פליליות, ועדיין בחר לבצען לכאורה, הפעם ברמה גבוהה בהרבה שאף סיכנה אחרים וקיפדה חייו של אדם. נוכח האמור, יש להתייחס בעירבון מוגבל לדברי ב"כ משיב 3 בכל הנוגע ל"חוויה מרתיעה, מטלטלת ומציבת גבולות" שעבר בתקופת מעצרו.

12. ב"כ משיב 4 הצטרף לטיעוני ב"כ משיב 3, ציין כי אף מרשו נעדר עבר פלילי, והלין כנגד מסקנת שירות המבחן, שהתבססה על שיחה קצרה בלבד שנוהלה עם המשיב. בפרט תקף את מסקנת קצינת המבחן הנוגעת לעמדותיו של המשיב, שלדבריו אינם מבוססים על מידעים מודיעיניים אלא על כתב האישום בלבד, שהיה ידוע לבית המשפט העליון שהורה על הגשת תסקיר מעצר. לדבריו, השתתף המשיב בקבוצה פסיכו חינוכית בכלא השרון ועל אף שהוא עצור, עובד כאסיר חוליה. עוד הפנה לכך שבשונה משני המשיבים האחרים, מסוכנותו של המשיב הוערכה כבינונית, על אף שהוא מואשם בעבירה רצח. אשר לחלופה המוצעת בעיר רהט, הדגיש כי מדובר במקום מרוחק ממקור הסכסוך, הערבים אינם בני משפחתו של המשיב, מבוגרים ממנו בעשרות שנים וקצינת המבחן מצאה שהם נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי. בדומה למשיב 3, גם משיב 4 לא ירה והירי לא בוצע מהרכב בו ישב (יחד עם משיב 3). לפיכך ביקש לבחון אפשרות מעצרו באיזוק אלקטרוני תוך עיבוי מערך הפיקוח.

13. תסקיר שירות המבחן (מיום 8.9.2022) לא בא בהמלצה לשחרורו של המשיב ואף לא מצא להמליץ על המשך מעצרו באיזוק אלקטרוני. המשיב כבן 26, רווק, נעדר עבר פלילי, ועובר למעצרו עבד עם אביו. בהתייחס לדברי ב"כ המשיב, דומני שיש להעמיד תחילה דברים על דיוקם ולהבהיר כי תסקיר שירות המבחן הוכן בהתבסס לא רק על שיחה של קצינת המבחן עם המשיב, אלא גם על חוות דעת שהתקבלו מטעם גורמי הטיפול בבית המעצר בו הוא שוהה. בתוך כך צוין בתסקיר כי המשיב משולב באגף טעוני הגנה, ללא הפרות משמעת ומועסק כאסיר חוליה. עוד נמסר שעל אף שהמשיב השתתף בקבוצה פסיכו- חינוכית, אליה הקפיד להגיע, בלטה אצלו מוטיבציה נמוכה להעמיק בתכני הטיפול. רושם זה התקבל אף על ידי קצינת המבחן עצמה, שמצאה שהמשיב נמנע מלהתייחס באופן ענייני להתנהלותו ולמעורבותו לכאורה באירועים האלימים ותיאר באופן מטשטש את נסיבות סכסוך הדמים שברקע למעצרו, זאת על אף מעצרו הממושך. נוכח מגעים לחתימה על הסכם "סולחה" בין המשפחות, שלל המשיב אפשרות להסלמה נוספת או סיכון בשחרורו. בהתחשב בכך שהמשיב לא היה מעורב בביצוע עבירות פליליות בכלל ועבירות אלימות בפרט, העריך שירות המבחן את רמת מסוכנותו כבינונית, אולם רמת חומרתה במידה ויבצע עבירות הוערכה כגבוהה.

14. אשר למפקחים, נמצא שעל אף שהם נעדרי עבר פלילי ומתגוררים בעיר רהט, הם אינם מתאימים מלשמש כמפקחים בנסיבות המקרה. כך, נמצא שהמפקחים אינם מכירים את המשיב היטב ומנהלים עמו קשר מרוחק ורופף, והפנייה אליהם נעשתה דרך אביו. עוד נמצא שכלל המשיבים התקשו להכיר בקיומו של סיכון במצבו של המשיב, על אף מעצרו הממושך והסכסוך המשפחתי, במסגרתו נרצחו מספר קרובי משפחתו של המשיב לאורך השנים. עוד ציין שירות המבחן כי בלטה לעין מחויבותם של המפקחים לסייע למשפחתם ולקדם את שחרורו של המשיב, זאת בהתעלם מהצורך לבחון בצורה ביקורתית את מוקדי הסיכון במצבו.

15. הנה כי כן, רמת הסיכון מהמשיב אינה נמוכה, חלוף הזמן לא הקהה את מסוכנותו וכך גם השתתפותו בתכנית הטיפולית בשב"ס. במצב דברים זה מצא שירות המבחן את המפקחים כבלתי מספקים, ואף לא מצא להמליץ על המשך מעצר באיזוק, בהינתן שגם אם היה נחתם הסכם ההודנה, לא ניתן היה לראות בו כגורם בלעדי לצמצום הסיכון. שירות המבחן הסתמך לא רק על רמת הסיכון הנלמדת מכתב האישום בלבד, אלא שקלל למשוואה גם את המסרים שקיבל מהמשיב עצמו ומהמפקחים המוצעים. אשר על כן, נימוקי שירות המבחן מבוססים כדבעי ולא מצאתי שיקול, וודאי שלא שיקול "כבד משקל" לסטות מהם.

משיב 5

16. לטענת ב"כ משיב 5 החלק המיוחס למשיבים 3-5 אינו מבוסס על שימוש בנשק, זאת על אף הערת שירות המבחן כי מעשי המשיבים מלמדים על "גישה לנשק". אשר למשיב 5 נטען כי חלקו הסתיים לפני שנורתה הירייה הראשונה וכי הערכת שירות המבחן אמורה להתבסס על החלק העובדתי בלבד הנלמד מכתב האישום. לדבריו, שירות המבחן התעלם מנתונים "מפחיתי סיכון", כמו למשל העובדה שהמשיב איבד תינוק בן שנתיים במהלך שהייתו בכלא. לדבריו, למשיב אין ולא יכולות להיות מערכות תמיכה שכן הוא נמצא בכלא. אשר לעברו הפלילי של המשיב נטען כי מדובר בעבר ישן. ב"כ המשיב ביקש להורות על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בעיר רהט. עוד הפנה לדחיית שניתנו בתיק זה נוכח הוספת שני נאשמים נוספים, כאשר יכול ותשובתם לאישום תצריך החזרת מספר עדים למתן עדות נוספת.

17. מתסקיר שירות המבחן (מיום 19.9.2022) עולה שמשיב 5 כבן 32, נשוי ואב לשלושה ילדים, אחד מהם תינוק שנפטר מדום לב לפני כשבועה חודשים. המשיב עבד טרם מעצרו כמלקט ירקות, בעבר נעצר על עבירות סמים וריצה עונשי מאסר. בניגוד לדברי ב"כ המשיב, התייחס שירות המבחן למועקה הרגשית של המשיב כתוצאה מפטירת בנו התינוק במהלך התקופה בה שהה במעצר. כן התייחס שירות המבחן לדברי המשיב אשר למחלה שהתגלתה אצל ביתו לפני מספר חודשים, כאשר על אף הקשיים הרגשיים אותם חווה, הוא אינו מסתייע בגורמי שב"ס.

שירות המבחן התרשם כי המשיב תיאר באופן מטשטש את התנהלותו הבעייתית שעמדה ברקע להסתבכותו הקודמת, ואת הימנעותו ממסירת מידע בנוגע לרקע למעצרו הנוכחי, "תוך ששלל מעורבות ישירה והרחיק עצמו מהמיוחס לו". ב"כ המשיב הלן על כך ששירות המבחן התייחס לנגישות המשיב לנשק חם לצורך הערכת המסוכנות, אולם עיון בתסקיר מלמד שמדובר בפרט אחד מיני רבים, כאשר בנמצא נימוקים רבים הקשורים במשיב עצמו, גם אם לא נגע באופן ישיר בכלי נשק, כעולה מעובדות כתב האישום. במאמר מוסגר אציין ששירות המבחן לא טעה בתסקירו, שכן עבירת נשיאת הנשק מיוחסת גם למשיב כמבצע בצוותא, וכך גם עובדות כתב האישום המלמדות על הצטיידות כלל הנאשמים בשני אקדחים טרם יציאתם למשימתם. בהינתן כל אלו, נטייתו להתנהל באופן שולי, קשיי וויסות שבאו לידי ביטוי, בין היתר, גם בשימוש בחומרים לאורך שנים, העדר גורמי תמיכה, והעדר התייחסות מצדו למצבו כיום הובילו את שירות המבחן להעריך את מסוכנותו של המשיב כגבוהה, כאשר רמת חומרת המעשים במידה ויתנהג בצורה אלימה צפויה להיות גבוהה אף היא.

18. אשר למפקחים, הציע המשיב את אחותו, את גיסו ואת חמותו המתגוררים ברהט. אשר לאחות מצא שירות המבחן כי מעורבותה בחייו של המשיב מצומצמת, נכונותה לשמש כמפקחת נבעה מהזדהות עם מצוקתו ולא עלה בידה לספק התייחסות עניינית למוקדי הסיכון במצבו. שירות המבחן התרשם כי האחות נעדרת יכולת להשפיע על בחירותיו של המשיב והיא לא תוכל להתנהל מולו באופן סמכותי. אשר לגיס ולחמות, נמצא שהשניים מקיימים קשר רחוק עם המשיב, לא נחשפו לכתב האישום שהוגש נגדו, העריכו כי עקב קידום הסולחה לא קיים סיכון במצבו והם נמנעו מהתייחסות למעורבותו הפלילית בעבר. בנסיבות אלו נמצא שהמפקחים נעדרי יכולת לצמצם את הסיכון במצבו של המשיב.

19. עיון ברישום הפלילי של המשיב מלמד שלחובתו 2 הרשעות קודמות. בגין האחרונה שבהן הורשע בביצוע 40 ניסיונות לסחר בסמים ועבירות נלוות ונדון בשנת 2018 לעונש עיקרי של 22 חודשי מאסר.

20. נוכח כל האמור, אין בנמצא נימוק המצדיק את שחרורו של המשיב או את העברתו למעצר באיזוק, וכל שנותר הוא לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהותירו במעצר.

21. ב"כ המשיבים, שהיו ערים לבעייתיות שבחלופת מעצר בעיר לוד, בה מתגוררות שתי המשפחות המסוכסכות, הציעו חלופות מעצר בערים מרוחקות וטענו כי גם בכך יש כדי להפחית את מסוכנותם של המשיבים ולהגביר את אפקטיביות הפיקוח. אין בידי לקבל את הטענה, זאת משני נימוקים עיקריים. האחד, מעובדות כתב האישום עולה שאירוע הרצח כלל לא התרחש בעיר לוד אלא בכביש 6, זאת לאחר שהמשיבים ויתר הנאשמים חברו יחדיו לצורך ביצוע משימת חיסול. תכנון מוקדם וחבירה לאחרים יכולה להתבצע מכל מקום ובכל מקום, גם אם יהיה מרוחק. השני, המניע לביצוע המעשים הוא רגשי. אין חולק על כך שהמעשים בוצעו על רקע של נקמת דם, כאשר לא ניתן להתעלם אף מהעובדה שהם בוצעו ביום בו נרצח אביהם של משיבים 1 ו-2, כאשר המשיבים לא בזבוזו רגע מיותר והספיקו להדביק את השיירה שפינתה את בני משפחת צעלוק מהעיר לוד בליווי משטרת. נחישותם של המשיבים לפגוע בצד שכנגד יכולה להיות מתורגמת למעשים בכל מקום בארץ, והמשיבים כבר הוכיחו את תעוזתם הרבה וחוסר המורא מהמשטרה כאשר פעלו בה בעת ששיירת משפחת צעלוק לוותה בניידות משטרתיות.

22. עוד הלינו ב"כ המשיבים על חלוף הזמן מיום מעצרו של המשיבים ויום הגשת כתב האישום ועד היום, כאשר לדידם צפוי לחלוף עוד פרק זמן ממושך עד סיום ההליך, שלאחרונה אף סורבל עת צורפו לכתב האישום שני נאשמים נוספים. בעניין זה יש להזכיר שכתב האישום נגד המשיבים הוגש ביום 8.2.2021, כאשר אירוע הרצח התבצע 28.12.2020. כפי שצוין בהחלטת בית המשפט העליון, בתיק זה התקיימו עד כה תשעה דיוני הוכחות ומתוכננות עוד 6 ישיבות נוספות עד סוף שנה זו. בית המשפט העליון, שהיה ער לפרקי זמן אלו ולצפי להימשכות ההליך, הורה, כאמור, על הזמנת תסקירי שירות המבחן, זאת לצד החלטה בדבר הארכת המעצר לפרק זמן נוסף. ללמדנו, שלחלוף הזמן ניתן ביטוי בעצם הזמנת התסקיר, ואין ללמוד ממנו כי הוא מהווה מחסום בלתי עביר מהחלטה בדבר המשך מעצרו של המשיבים, תוך זניחת יתר השיקולים.

23. כפי שעמדנו לעיל, תסקירים אכן הוגשו כמצוות בית המשפט העליון, אולם תוכנם אינו מיטיב עם המשיבים ושירות המבחן אינו בא בהמלצת שחרור או המשך מעצר באיזוק. יש להזכיר בהקשר זה כי גם החלטת בית המשפט העליון בדבר הזמנת התסקירים ניתנה "לא בלי התלבטות", תוך שצוין בהחלטה באופן מפורש שהעבירות המיוחסות למשיבים "מצויות ברף החומרה הגבוה ביותר, ונוגעות להתרחשות פלילית בעלת אופי מאיים ואלים". החלטת בית המשפט העליון להזמין תסקירים נומקה, בין היתר, בעובדה שההחלטה המקורית בדבר מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים ניתנה מבלי שהוזמן תסקיר שירות מבחן, החלטה "שהיית אמנם נכונה לשעתה, אך זו התקבלה עוד בחודש נובמבר 2021" (החלטת בית המשפט העליון, פסקה 13). למותר יהיה לציין כי אין לראות בנימוקי בית המשפט העליון להזמנת התסקירים כהוראה מפורשת או משתמעת לשחרר את המשיבים לחלופה או למעצר באיזוק בכל מחיר. בית המשפט העליון הבהיר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים כי לאחר קבלת התסקיר "בית המשפט המחוזי יחליט בשאלת המשך מעצרו של המשיבים מאחורי סורג ובריח כחוכמתו" (החלטת בית המשפט העליון, פסקה 14; ראו והשוו עניין פלוני, פסקה 29). במסגרת החלטתי זו, ונוכח הטענות השונות שהועלו על ידי ב"כ המשיבים, בחנתי ביתר שאת לא רק את "השורה התחתונה" של התסקירים, אלא גם את תוכנם, ומצאתי שהם עולים בקנה אחד עם מסקנתן הסופית של קצינות המבחן [ראו והשוו: בש"פ 6387/17 והאב נ' מדינת ישראל (21.8.2017); בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (20.5.2015)].

24. לאחר ששירות המבחן המליץ שלא לאשר את שחרור המשיבים, ובהמשך אף מצא לפסול את המפקחים שהוצעו, לא מצאתי לבחון בעצמי את המפקחים [ראו והשוו: בש"פ 5032/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (4.8.2022); בש"פ 3270/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (12.5.2015)]. נוסף על כך מצאתי שאין מקום לבחון בעניינו של מי מהמשיבים אפשרות להמשיך מעצר בפיקוח אלקטרוני ממספר טעמים: התרשמותו השלילית של שירות המבחן מהמשיבים עצמם; קושי במערכי הפיקוח שהוצעו; מעשי המשיבים בכתב האישום המצביעים כולם על העדר מעצורים וחסמים והעדר מורא מהמשטרה; קיומו של סכסוך ארוך שנים שגבה עד כה מספר קורבנות והעדר יכולת להעריך את השפעת השחרור או המעצר באיזוק על המשכו של הסכסוך.

25. אכן, יכול וההליכים בתיק העיקרי יימשכו עוד זמן מה, אולם בדיוק מטעם זה מצא בית המשפט העליון לבחון את אפשרות שחרורם של המשיבים, תוך הסתייעות בשירות המבחן. כל שאר הטענות שנשמעו בעניין הזמן הצפוי לסיום המשפט הם טענות ספקולטיביות, שכן בשלב זה טרם נמסרה תשובת הנאשמים החדשים לאישום, טרם הובהרה מידת השפעת תשובתם על המשך ניהול התיק, טרם ניתנו החלטות אופרטיביות על ידי ההרכב בפניו מתנהל התיק העיקרי וטרם הוחלט כיצד יתנהלו הישיבות הקרובות שנקבעו עד תחילת שנת 2023. מעבר לאמור, אשוב ואזכיר כי מתסקירי שירות המבחן עולה באופן ברור כי חלוף הזמן לא הקהה ממסוכנותם של המשיבים.

26. בנקודה זו חשוב לזכור ולהזכיר כי עסקינן בסכסוך ארוך שנים, שטרם בא על סיומו, סכסוך שכבר גבה קורבנות בעבר, ובשלב זה אין כל מידע עד כמה "יחזיק מים" הסכם כלשהו, אם וכאשר יחתם בין המשפחות ביום מן הימים. במצב דברים זה להמלצת שירות המבחן משמעות רבה. בהעדר נימוקים כלשהם לסטייה מהמלצתו, לא כל שכן נימוקים "כבדי משקל", מצאתי לתת עדיפות לשלום הציבור ולביטחונו.

27. נוכח כל האמור, דין הבקשה להידחות. המשיבים יוותרו במעצר עד תום ההליכים.

28. המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, בנוכחות
הצדדים.